

[Ministeren for skatter og afgifter]

ke noget usædvanligt i. Det gør vi ved utallige skattelovforslag.

Så er jeg blevet spurgt af hr. Stavad, hvorvidt jeg mener, at datoen den 5. marts for ikrafttræden er udtryk for, at der foreligger tilbagevirkende kraft, og hr. Stavad henviser til det fuldstændig korrekte svar, jeg har givet i udvalget, vedrørende spørgsmålet om tilbagevirkende kraft.

Lad mig sige det, så det ikke kan misforstås: der foreligger ikke, hvis man lader denne lov træde i kraft den 5. marts, tilbagevirkende kraft i streng juridisk forstand, men der foreligger noget andet: man laver en lov, der får umiddelbar virkning for dispositioner, der forelå, umiddelbart før lovforslaget blev fremsat, og det er klart uønsket af regeringen at medvirke til en sådan lov.

Hvad er det, der er sket? Der er sket det, at en Centralforening – det er den, man følger i denne sag – et andelsselskab holder generalforsamling den 2. marts. De holder den i henhold til den lovgivning, der er gældende på dette tidspunkt. I overensstemmelse med lovgivningen og i overensstemmelse med selskabets vedtægter tager de en ekstern beslutning. De indkalder til generalforsamling, og dér mødes andelshaverne, og stadig væk i henhold til vedtægterne og stadig væk i henhold til gældende lov beslutter de at likvidere andelsselskabet med de virkninger, der naturligvis følger af den lov, der gælder på dette tidspunkt.

Der er ingen, der, når de stemmer på generalforsamlingen for selskabets likvidation, kan vide, at hr. Thoft den 5. marts, altså tre dage senere, vil fremsætte et lovforslag. Likvidationen bliver vedtaget, lovforslaget bliver herefter fremsat, og andelsselskabet gør det, de skal efter vedtægterne, nemlig indkalde til den anden generalforsamling. Der er altså startet en likvidationsprocedure. Den første beslutning er truffet, og formelt skal den bekræftes ved den anden generalforsamling, som finder sted den 15.

Hvis lovforslaget skal træde i kraft den 5. marts, sådan som jeg forstår at et flertal har udtalt i udvalget, laver vi et lovforslag, som får virkning for nogle dispositioner, som er foretaget før lovforslagets fremsættelse, og selv om det ikke i streng, i snæver juridisk forstand er tilbagevirkende kraft, er det altså en situation, regeringen ikke vil medvirke til.

Så meget om det ene underændringsforslag.

Det andet underændringsforslag fik hr. Stavad til at harcelere over mine udtalelser ved førstebehandlingen om, at det var en mangel ved SFs forslag, at man ikke tog afståelse med, kun likvidationssituationen. Det er rigtigt, at hvis man ikke havde taget afståelse med, så ville der være en omgælsesmulighed så stor som en ladeport. Det er derfor, jeg har fremsat et ændringsforslag til lovforslaget, nemlig nr. 2, hvori der står, at man til den skattepligtige indkomst skal medregne fortjeneste eller tab ved afståelse, hvis selskabet eller foreningen er stiftet den 15. maj 1987 eller senere.

Og så siger hr. Stavad: jamen det betyder jo, at andelsselskaber, der er stiftet før den 15. maj, stadig væk kan forsøge at omgå den beskatning. Det har hr. Stavad ret i. Men hvis man skal lovgive, er det en god ting, at man lovgiver for fremtiden og ikke for fortiden.

Og der er en anden ting: hvis man skal forsøge at komme en eller anden situation til livs, der er hjemlet i den eksisterende lovgivning, så er det naturligvis altid en overvejelse, hvilken pris man er parat til at betale for det. Det er en overvejelse, vi har været igennem, da vi lavede de skatteflugtforslag, der er til behandling i Folketinget, hvor det er klart, at man kan gå hårdere, voldsommere eller mindre voldsomt til værks, alt afhængigt af, hvor mange man rammer med sin lovgivning, som ikke har tænkt på at misbruge den situation, der er tale om. Det er en overvejelse, der står enhver frit for.

Med det ændringsforslag til SFs forslag, jeg har stillet, har jeg naturligvis foretaget den overvejelse, at jeg gerne vil medvirke til at lovgive for fremtiden. Jeg vil gerne være med til at undgå, at man kan tage de likvidationsfortjenester ud skattefrit. Jeg vil også gerne medvirke til at undgå, at den bestemmelse kan omgås ved en eller anden fiktiv overdragelse. Men jeg ønsker ikke at ramme de andelsselskaber, der er stiftet, og de vedtægter, de har. Det drejer sig kun om fire andelsselskaber, hvor man er i stand til at foretage overdragelse.

Hertil siger hr. Stavad, at man bare kan ændre vedtægterne. Nu kan man altså ikke sådan bare ændre vedtægterne i en andelsforening. Det kræver som regel opfyldelse af